

Kámoš Sam - vlastní

G D
Jó říkají mi velká smůla proč to nevím sám,
G
možná proto že mi tak řek kámoš jménem Sam.
D
Možná proto, že štěstí, je mi trochu cizí,
G
možná proto, že kdo chce, tak krásně do mě vidí.

Já nemoh jsem nic říct, že jsem tam nebyl,
že nejsem pan Smůla, že jde o omyl.
A tak neřek jsem nic a jen trochu možná kýv,
já byl unaven a ještě přitom zív.

Soudce byl chlap mírný, řek: jde do vězení,
pohrdání soudem, ale přitom doznání.
A z vězení rovnou pod šibenici,
tečka, puntík a je jasno v téhle té věci.

Mě však jasno nebylo, co jsem to natropil
s kým jsem seděl u baru a proč jsem tak moc pil.
Říkám si kluku smolnatá, vždyť tam byl kámoš Sam,
ten bude vědět určitě, no na to hlavu dám.

Jenom si letmo vzpomínám, jak mě táhnul ven,
po pěšině k velké budově s nápisem USA Bank(ju-es-ej benk),
k pěšině přidal ohýnek, ta v plamínek se změnila,
než jsem pochopil zkutečnost, tak banka zmizela.

Já však přetím ještě, vizitku někomu dával,
myslím, že to byl úředník, co ruce nad hlavu dal.
Pak to všechno bouchlo a jediný můj přítel,
ten mě na ramenou s pytlem, rychle odnášel.

Já jsem mu dlužen velmi moc, vždyť život mi zachránil
a budu mlčet jako hrom, přece ho neshodím.
Už mi oprátku dávají, já nic neřeknu,
už podlahu po de mnou bourají, vždyť smrt je na blízku.

V tu chvíli mi hlavou proběhlo, myšlenek tisíce,
hlavně, že to byl od něj trik, těch bylo nejvíce.
A tak jsem začal silně řvát, však laso mě rdousilo
a pak mi ještě došel vzduch a už mě nebyloooo